

Deváté srdce nevyděsí ani malé děti, ani velké milovníky divadla

Režie hororové pohádky se na prknech Národního divadla znovu ujal **Juraj Herz**. Z tísnivé atmosféry předlohy toho zbylo dost, jen scéna se mění příliš často.

Filmový příběh o zakleté princezně Adrianě, která každý večer mizí ve světě neživých, převedl na jeviště pražského Národního divadla režisér Juraj Herz. Hororová pohádka ožila znovu po třiatřiceti letech a na divadelních prknech získala úplně nové kvality.

Režisér pojal inscenaci režijně střídavě a to výrazné výtvarné stylizaci velmi sluší. A přestože Deváté srdce v Národním není tak strašidelné a depresivní jako jeho stejnojmenná filmová předloha, z původní surreálné a specificky „herzovské“ tísnivé atmosféry toho zbylo stále dost.

Prázdnost s kulisami

Režisér proti sobě staví dva světy a dělá to důsledně pohádkově. Jeden je obyčejný, komediantský. Vládne mu charakterní principál a jeho hubatá dcera, jde tedy o svět „čistého srdce a zdravého rozumu“. Na straně druhé stojí afektované území zámku, jemuž sice oficiálně velí slabošský vévoda s rozmazlenou princeznou, ve skutečnosti jej však ovládá zločinný astrolog Aldobrandini.

Komedianti v inscenaci zároveň fungují i jako vypravěči příběhu (koneckonců jsou to právě oni, kdo vládou loutkám) a v některých scénách dovedou příběh ovlá-

Kočovní život Vladimír Javorský si v pohádce zahrál principála.

Foto: Pavel Nesvadba

dat a měnit. Tato jejich schopnost však není jasně vyslovená. Režisér to přiznává až v samém závěru a do pohádky, kde není jisté, co je sen a co skutečnost, se tento nápad přesně hodí.

Také scéna je velmi vydařená. Je téměř prázdná, pouze na ni sjíždějí subtilní bílé látkové kulisy. Ty výborně kontrastují s honosnými a groteskně zbytnělými kostýmy, jež se Simoně Rybákové velmi poved-

ly. A vyřádila se především na dvořanech. Ať už jde o kouzelné (a symbolické) kremrole natáček, které má na hlavě zženštilý princ Wolfgang, nebo ležérní hnízdo z bílého peří, které místo vlasů zdobí hlavu princezně. A protože jde o pohádku, využívá i symboliku barev – zlosyn je v černé, šašek v červené a zbytek v bílé. Škoda jen, že scéna se mění příliš často a inscenace tak někdy všim tím přestavo-

váním trochu vážně. V obsazení vsadil Herz na jistotu. Principála hraje Vladimír Javorský, což je typ postavy, která mu sedí (ozkoušeno už to bylo mnohokrát). Přesvědčivý je i František Němec jako podlý astrolog, jenž zkušeně balancuje mezi podlézavostí a tyranstvím.

Deváté srdce je černobíle pojatá pohádka, která bude bavit hlavně děti. A noční můry z ní mít nebudou.

Zuzana Drtillová
redaktorka
MF DNES

Deváté srdce

Národní divadlo, Praha, režie Juraj Herz, hrají Radúz Mácha, Lucie Žáčková, Ladislav Mrkvička a další, premiéra 25. listopadu

Recenze: divadlo **70 %**